

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København
Att. klimafremskrivning@kefm.dk

Biogas Danmark
Vesterbrogade 4A
1620 København V

10. juni 2026

Høringssvar vedrørende Klimastatus og -fremskrivning 2026 (KF26)

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (KEFM) har sendt ovenstående i høring den 12. maj 2026, og Biogas Danmark har en række bemærkninger til de udsendte kapitler.

Biogas Danmark anerkender det arbejde, der er lagt i udarbejdelsen af Klimastatus og -fremskrivning 2026 (KF26). Biogas Danmark mener dog fortsat, at visse ændringer i markedsforhold og regulering ikke er fuldt ud afspejlet i fremskrivningen.

Biogas Danmark skal derfor opfordre til mere løbende dialog mellem KEFM og biogassektoren, så forudsætningerne løbende kan justeres og det sikres, at fremskrivningen afspejler den faktiske udvikling i branchen. Biogas Danmark står naturligvis til rådighed for afklarende spørgsmål eller faglig dialog om biogassektorens rammevilkår, produktion og markedsudvikling.

Forringede rammebetingelser gør forventningen til biogasudviklingen urealistisk

Flere markeds- og regulatoriske forhold gør, at den forventede udvikling i biogasproduktionen i KF26 fortsat fremstår væsentligt overvurderet. De rammevilkår, som biogassektoren opererer under, er i hastig forandring – og desværre ikke til det bedre.

Biogas Danmark skal understrege, at rammebetingelserne for produktionen er blevet forringet over de seneste år, og at flere af disse ændringer fortsat vil få stigende betydning i de kommende år. Blandt andet vil indførelsen af Evidas nye indfødningsstarif og en ny EU-fortolkning af CI-scoren mindske rentabiliteten og dermed incitamentet til at øge produktionen. Særligt sidstnævnte får betydning for værdien af oprindelsesgarantier og dermed for understøttet biogas til transportsektoren.

Samtidig er produktionsomkostningerne for biogas steget, blandt andet som følge af højere biomassepriser og øget brug af halm. Hvis der fortsat tages udgangspunkt i ældre forudsætninger for produktionsomkostninger, som blev udarbejdet før energikrisen, er der risiko for, at fremskrivningen ikke afspejler de faktiske markedsvilkår for biogasproduktion i dag. Der forventes desuden et yderligere økonomisk pres som følge af den nævnte EU-fortolkning af CI-scoren, der reducerer værdien af oprindelsesgarantier. Samlet betyder de ændrede rammevilkår, at der fortsat er risiko for, at fremskrivningen overvurderer den fremtidige biogasproduktion, hvis effekterne ikke er fuldt afspejlet i Kapitel 26.

Hvis biogasproduktionen ikke udvikler sig som forudsat, vil det få direkte betydning for, hvor hurtigt ledningsgassen bliver grøn. Derfor bør de centrale forudsætninger bag biogasproduktionen i Kapitel 26 være realistiske og tilstrækkeligt transparente.

Antagelsen om højere udnyttelse af årsnormerne bør dokumenteres

Kapitel 26 angiver, at *"der skønnes en højere udnyttelse af de tildelte årsnormer ud i tid på de eksisterende støtteordninger grundet forbedrede rammevilkår"*, hvilket bidrager til en forøgelse af produktionen på både nye og eksisterende anlæg.

Det er fortsat uklart, hvilke konkrete forbedrede rammevilkår der begrundes denne antagelse. Tværtimod peger de forhold, der er beskrevet ovenfor, på et øget økonomisk pres på produktionen snarere end forbedrede rammevilkår. Antagelsen bør derfor dokumenteres særskilt og ikke alene begrundes med en generel henvisning til forbedrede rammevilkår.

Biogas Danmark har heller ikke set en udvikling i den samlede biogasproduktion, der understøtter antagelsen om, at ændrede rammevilkår har øget de eksisterende anlægs produktion. Den udvikling, der ses, skyldes i højere grad, at en større del af biogassen opgraderes og leveres til gasnettet som følge af konvertering, ikke at den samlede biogasproduktion er steget tilsvarende. Det giver ikke i sig selv grundlag for at antage, at de nuværende anlæg kan øge den samlede produktion gennem højere udnyttelse af årsnormerne.

Uafhængigt af de markedsmæssige forhold er der en række driftsmæssige realiteter, som sætter en naturlig grænse for, hvor høj udnyttelsen på biogasanlæggene reelt kan være. Der vil i praksis være udsving i mængder og typer af tilgængelig biomasse, hvilket påvirker både driften og effektiviteten af anlæggene. Et anlæg kan derfor ligge tæt på sin praktiske kapacitetsgrænse målt på biomasseindtag og driftstid, uden at gasproduktionen stiger tilsvarende, fordi gaspotentialet varierer mellem biomasser.

KEFM har tidligere oplyst, at skønnet for udnyttelsen af årsnormerne var et beregningsteknisk skøn for driftsafbrydelser og udetid og ikke et skøn, der afspejlede historisk produktion. Den højere udnyttelse, der nu indgår i KF26, bør derfor dokumenteres særskilt.

KEFM bør derfor tydeliggøre, hvilke konkrete forhold der begrundes antagelsen om højere udnyttelse af årsnormer på eksisterende støtteordninger. Hvis antagelsen ikke kan dokumenteres med realiseret produktion eller konkrete forbedringer i rammevilkårene, bør fremskrivningen suppleres med en følsomhed for lavere produktion.

Uklar effekt af Evidas indfødningsstarif i fremskrivningen

Der er fortsat behov for en tydeliggørelse af, hvordan Evidas nye indfødningsstarif er indarbejdet i fremskrivningen, og hvilken konkret effekt tariffen forventes at have på biogasproduktionen.

Indfødningsstariffen er en direkte ændring i de økonomiske rammevilkår for biogasproduktion og bør derfor behandles særskilt i fremskrivningen. Effekten bør ikke indgå implicit i generelle antagelser om drift, kapacitetsudnyttelse eller årsnormer.

Tariffen indebærer en markant forøgelse af omkostningerne ved at levere biogas ind på gasnettet og påvirker dermed anlæggenes betalingsevne for biomasser. Det kan betyde, at en række dyrere biomasser bliver uøkonomiske at anvende og derfor fravælges, med lavere samlet produktion til følge. Dette gælder både for eksisterende anlæg, produktion der måtte frasige sig støtte, nye uøstøttede projekter uden for både de eksisterende støtteordninger og de kommende udbud samt de projekter, der potentielt kunne være blevet realiseret under de nye udbudspuljer.

Kapitel 26 bygger blandt andet på kommende udbud, højere udnyttelse af årsnormer og en antagelse om, at produktionen fortsætter efter støtteudløb. Evidas indfødningsstarif har direkte betydning for alle tre forudsætninger, fordi tariffen påvirker økonomien i både eksisterende produktion, ny produktion og produktion på eksisterende anlæg efter støtteudløb. Effekten af højere indfødningsstariffer bør derfor kvantificeres særskilt og ikke alene indgå som en implicit del af de øvrige antagelser.

Hvis KEFM vurderer, at effekten af Evidas indfødningsstarif allerede er indregnet i fremskrivningen, bør det tydeliggøres, hvor denne effekt fremgår, og hvilken produktionsmæssig virkning tariffen forudsættes at have. Det bør herunder fremgå, om tariffen isoleret set reducerer den forventede biogasproduktion, eller om fremskrivningen forudsætter, at anlæggene kan absorbere omkostningen uden nævneværdig effekt på produktionen.

Hvis tariffen er indregnet uden at give anledning til en lavere fremskrevet biogasproduktion, må det efter Biogas Danmarks vurdering betyde, at andre omkostningsposter eller driftsmæssige begrænsninger i fremskrivningen er undervurderet.

Biogas Danmark anbefaler derfor, at KEFM tydeliggør, hvordan Evidas indfødningsstarif er indarbejdet i Kapitel 26, og hvilken effekt tariffen forventes at have på den fremskrevne biogasproduktion. Biogas Danmark anbefaler desuden, at der vises en særskilt følsomhed for effekten af højere indfødningsstariffer på eksisterende støttet produktion, produktion der måtte frasige sig støtte, nye udstøttede projekter og projekter under de kommende udbudspuljer.

Udbudsbetingelser gør ny biogasproduktion usandsynlig

Biogas Danmark vurderer fortsat, at det er yderst usandsynligt, at de nye støtteudbud vil føre til etablering af ny biogasproduktion under de foreslåede udbudskriterier. Denne vurdering deles bredt blandt vores medlemmer, som ligeledes har tilkendegivet, at de ikke forventer at byde ind på de nye puljer.

Det skal dog understreges, at Biogas Danmark vurderer, at der er stort potentiale for at udbygge biogasproduktionen, men med de nuværende udbudsbetingelser og politiske rammer vurderer vi, at det ikke vil ske med baggrund i disse udbudspuljer. Det kræver andre forbedrede politiske rammevilkår, hvis ny biogasproduktion og et grønnere gasnet skal realiseres.

Dette har direkte betydning for KF26, fordi Kapitel 26 lægger til grund, at de kommende udbudspuljer bidrager væsentligt til den fremskrevne vækst i biogasproduktionen. Hvis udbuddene ikke realiserer ny produktion, vil den samlede biogasproduktion i fremskrivningen være overvurderet.

Det fremstår samtidig uklart, hvordan produktion fra de kommende udbud kan indregnes allerede fra 2027, når Kapitel 26 samtidig angiver, at beslutning om åbning af udbuddet udestår. Det bør tydeliggøres, hvordan KEFM kan forudsætte produktion fra udbudspuljerne i 2027, når det endnu ikke er besluttet, hvornår udbuddene åbnes. Hvis tidspunktet for åbning ikke er fastlagt, bør fremskrivningen samtidig redegøre for, hvilke antagelser der er lagt til grund for tilsagn, projektering, etablering og indkøring af nye anlæg. Efter Biogas Danmarks vurdering er det ikke realistisk at indregne væsentlige bidrag fra udbudspuljerne før 2029-2030.

Biogas Danmark har tidligere oplyst, at betingelserne i det statsstøttegodkendte udbud ikke gør det attraktivt at deltage. Tilskudsniveauet vurderes ikke at kunne kompensere for den manglende mulighed for at sælge

oprindelsesgarantier eller certifikater, og Biogas Danmark forventer derfor fortsat ikke, at der vil blive budt ind på de nye puljer under de nuværende betingelser.

Derfor vil Biogas Danmark igen præcisere, hvorfor der ikke bør forventes ny biogasproduktion fra disse udbud:

- For det første er der ikke taget højde for de stigende produktionsomkostninger, hverken på råvaresiden eller i distributionen. De forudsætninger, der synes lagt til grund i fremskrivningen, afspejler ikke den nuværende markedsvirkelighed. Hvis der fortsat tages udgangspunkt i ældre omkostningsforudsætninger, der blev udarbejdet før energikrisen, er de ikke et retvisende grundlag for at vurdere økonomien i nye anlæg i dag.
- For det andet er det fortsat uklart, hvordan Evidas indfødningsstarif er indregnet i fremskrivningen. Tariffen kan have betydning for økonomien i de projekter, der potentielt kunne være blevet realiseret under de nye udbudspuljer, og bør derfor indgå tydeligt i vurderingen af udbuddenes realiserbarhed.
- For det tredje og mest afgørende er beslutningen om, at oprindelsesgarantier ikke kan sælges i de nye udbud, et alvorligt tilbageslag for projekternes økonomi. Når denne mulighed fjernes, vil producenterne være nødsaget til at byde over det fastsatte prisloft for at sikre økonomisk dækning – hvilket ikke er muligt inden for rammerne af udbuddene. I praksis betyder det, at ingen realistisk kan byde uden at påtage sig et økonomisk tab.

Biogas Danmark arbejder derfor for en politisk omlægning, hvor midlerne fra de aftalte støttepuljer i stedet anvendes til at gennemføre en hurtig implementering af en afgiftsfritagelse for biogas leveret gennem gasnettet og et iblandingskrav, der forpligter gashandlerne til at levere en større mængde biogas til rumvarme. Dette vil kunne sikre ny biogasproduktion under markedsbaserede vilkår og med større sikkerhed for aftag.

Biogas Danmark anerkender, at Klimastatus og -fremskrivning 2026 skal tage udgangspunkt i allerede vedtagne politiske beslutninger, og at der derfor ikke kan indregnes et muligt iblandingskrav for rumvarme. Biogas Danmark anbefaler derfor, at KEFM fjerner forventningen om ny biogasproduktion fra de kommende udbudspuljer i KF26, da de gældende rammevilkår ikke gør det sandsynligt, at der vil blive etableret ny produktion.

Produktion efter støtteudløb afhænger af marked og rammevilkår

Kapitel 26 skønner, at det vil være rentabelt at fortsætte produktionen på biogasanlæg efter endt støtteperiode.

Biogas Danmark er enig i, at biogasproduktion kan fortsætte efter støtteudløb, men det forudsætter stabile rammevilkår og en reel efterspørgsel efter grøn gas. Fortsat produktion efter støtteudløb bør derfor ikke behandles som en automatisk forudsætning i fremskrivningen.

Hvis der ikke etableres tilstrækkelig efterspørgsel efter grøn gas, kan den faktiske produktion efter støtteudløb blive lavere end forudsat i Kapitel 26. Dette gælder både for anlæg, der i dag er støttede, og for anlæg hvor fremtidig drift afhænger af, om der er tilstrækkelig sikkerhed for afsætning og rimelige vilkår for levering til gasnettet.

Biogas Danmark anbefaler derfor, at KEFM tydeliggør den usikkerhed, der knytter sig til produktion efter støtteudløb. Biogas Danmarks forslag om at erstatte de aftalte udbudspuljer med mere stabile rammevilkår kan i den forbindelse skabe en mere stabil efterspørgsel efter grøn gas og dermed understøtte fortsat produktion efter støtteperiodens udløb.

Transparens om biogasproduktionens grundlag og anvendelse

Det er positivt, at Kapitel 26 og figur 26.8 opdeler biogasproduktionen på eksisterende støtteordninger, ustøttet produktion samt udbud af biogas og andre grønne gasser. Det er en vigtig forbedring, som giver bedre mulighed for at vurdere de centrale antagelser bag fremskrivningen og arbejde videre med tallene. Biogas Danmark savner dog fortsat en opdeling af den samlede biogasproduktion fordelt på anvendelse, herunder opgradering, elproduktion samt proces og varme. En sådan opdeling vil give et bedre billede af, hvor store biogasmængder der forventes anvendt uden for gasnettet.

Senere grønt kryds understreger behovet for stabile rammevilkår

Biogas Danmark bemærker, at produktionen af opgraderet biogas i KF26 skønnes at udgøre 71 pct. af det samlede danske ledningsgasforbrug i 2030 og først overstige det samlede danske forbrug af ledningsgas fra og med 2035. Det senere grønne kryds bør ses som et udtryk for, at der både er behov for at reducere det fossile gasforbrug og for at sikre stærkere og mere stabile rammevilkår for produktion og anvendelse af grøn gas.

Det skal ses i lyset af, at KF26 samtidig viser, at ledningsgas fortsat spiller en rolle i flere sektorer i en længere årrække. Det gælder blandt andet husholdninger, service- og fremstillingserhverv samt el- og fjernvarmesektoren. Det er også relevant i lyset af, at elektrificeringen ikke nødvendigvis kan erstatte alt gasforbrug hurtigt eller omkostningseffektivt i alle sektorer. For det gasforbrug, der fortsat vil være i energisystemet, afhænger klimaeffekten derfor af, hvor hurtigt den fossile gas erstattes af grøn gas.

Det fossile gasforbrug bør reduceres hurtigst muligt. Den videre politiske vurdering af gasforbruget bør samtidig tage højde for, at der fortsat vil være gasforbrug i energisystemet, som i stigende grad bør dækkes af grøn gas. Derfor bør der også være fokus på at sikre tilstrækkelig produktion og anvendelse af grøn gas til det forbrug, der fortsat vil være i energisystemet.

Det er samtidig positivt, at KF26 synliggør udviklingen i opgraderet biogas i ledningsgassen, og at den stigende VE-andel i ledningsgassen indgår i vurderingen af udledningerne i de relevante sektorer. Det giver et mere retvisende billede af klimaeffekten ved det resterende gasforbrug og viser, at ledningsgas i stigende grad bør forstås som et system med både fossil og vedvarende gas.

Langsommere udfasning af gasfyr peger på behovet for en realistisk varmeomstilling

Biogas Danmark hæfter sig ved, at Kapitel 28 peger på en langsommere udfasning af gasfyr efter 2030 end tidligere forudsat. Det viser, at udfasningen af gasfyr i praksis er mere kompleks end et teknologiskift fra gasfyr til fjernvarme eller varmepumper.

Det gælder særligt i områder, hvor fjernvarmeprojekter er vanskelige at realisere, eller hvor tilslutningsøkonomien er udfordret. Samtidig viser Kapitel 28, at der fortsat forventes en betydelig konvertering til fjernvarme, og Biogas Danmark anerkender, at fjernvarme fortsat vil være en vigtig del af varmeomstillingen i de områder, hvor den er teknisk og økonomisk relevant.

Udviklingen i Kapitel 28 bør derfor ikke alene læses som et argument for en hurtigere fysisk udfasning af gasfyr. Den bør også læses som en indikation af, at der fortsat vil være et restforbrug af gas i husholdningerne, hvor klimaeffekten i stigende grad afhænger af, hvor hurtigt den fossile del af ledningsgassen erstattes af grøn gas.

Det fossile gasforbrug bør reduceres hurtigst muligt. For de gasforbrugere, hvor fjernvarme eller varmepumper ikke er realistiske eller økonomisk attraktive løsninger på kort og mellemlangt sigt, kan grøn gas bidrage til at reducere klimaaftrykket fra det resterende gasforbrug.

Avanceret biogas kan bidrage til transportsektorens målopfyldelse

Kapitel 32 viser, at avanceret biogas allerede indgår i målopfyldelsen for 2025 via oprindelsesgarantier. Det bør præciseres, om der foreligger dokumentation for, at de indregnede mængder faktisk anvendes i transportsektoren, eller om fremskrivningen forudsætter, at tilgængelige oprindelsesgarantier kan henføres til transportformål. Det har betydning for vurderingen af, hvor sikkert avanceret biogas kan bidrage til målopfyldelsen frem mod 2030.

Samtidig skønnes målet for avancerede biobrændstoffer og RFNBO i transportsektoren ikke opfyldt i 2030. Der er derfor behov for bedre rammevilkår, hvis mængden af avancerede biobrændstoffer i transportsektoren skal øges frem mod 2030.

En CO₂- og energiafgiftsfritagelse for avanceret biogas anvendt i transportsektoren vil kunne fremme brugen heraf og gøre det lettere at konkurrere med fossile alternativer, herunder diesel. Det vil samtidig kunne bidrage til at øge mængden af avancerede biobrændstoffer i transportsektoren og dermed bringe Danmark tættere på målopfyldelsen i 2030.

Metantab fra biogasproduktion

Biogas Danmark er helt enig i, at reduktion af metantab fra biogasproduktion er et centralt fokusområde, og branchen arbejder målrettet med at opnå det. Biogas Danmark er enig i KEFMs tilgang om, at den fulde effekt af den nye regulering først opnås de kommende år.

Det er positivt, at KF26 antager, at metantabsreguleringen vil give en reduktion over tid. Biogasanlæggene arbejder målrettet med at indfase den nye regulering gennem forbedrede egenkontrolprogrammer, systematisk opfølgning på lækager og inddragelse af metantab ved teknologivalg i forbindelse med renoveringer og nyetableringer. Branchen arbejder samtidig med videndeling, erfaringsopsamling og udvikling af ny teknologi til detektion af lækager.

Egetforbruget på biogasanlæg bør afspejle den forventede omstilling

Kapitel 26 medregner energiforbruget til biogasproduktion, hvilket er relevant for vurderingen af udledningerne fra selve biogasproduktionen.

Det fremgår ikke, at gasforbruget til biogasproduktion skønnes at falde i fremskrivningsperioden, selv om flere anlæg allerede arbejder med at skifte til eksempelvis halm, flis, varmepumper eller andre grønne varmeløsninger. Det sker blandt andet, fordi egetforbruget indgår i vurderingen af biogassens CI-score, og fordi en forbedret CI-score giver et økonomisk incitament til at reducere brugen af fossil procesenergi.

Udviklingen understøttes også af de økonomiske rammevilkår, da omlægningen af energiafgifter til en højere CO₂-afgift betyder, at det bliver dyrere at anvende fossil ledningsgas som procesenergi på biogasanlæggene. Det øger incitamentet til at skifte til vedvarende alternativer, og ETS₂ kan samtidig lægge yderligere pres på fossilt brændselsforbrug.

Hvis gasforbruget til biogasproduktion ikke forventes at falde i fremskrivningsperioden, er der risiko for, at KF26 overvurderer det fremtidige fossile energiforbrug på biogasanlæggene og dermed også udledningerne fra biogasproduktionen.

Biogas Danmark anbefaler derfor, at fremskrivningen i højere grad afspejler den forventede omstilling af biogasanlæggenes egetforbrug.

CO₂e-afgiften kan øge afgangningen af husdyrgødning

Biogas Danmark vurderer, at den kommende CO₂e-afgift på biologiske processer, som indføres fra 2030, kan øge mængden af husdyrgødning, der afsættes til biogas i de kommende år. Afgangning af gylle reducerer udledningerne fra gødningshåndtering og kan dermed reducere afgiftsgrundlaget på husdyrbedrifterne. Den konkrete effekt er endnu usikker, men det må forventes, at CO₂e-afgiften vil styrke incitamentet til at sende mere gylle til biogas.

Kapitel 19 antager, at fordelingen mellem kvæggylle og grisegylle til biogas er konstant i hele fremskrivningsperioden med udgangspunkt i fordelingen i 2024. Biogas Danmark vurderer, at denne antagelse kan vise sig for statisk. Særligt for grisegylle kan CO₂e-afgiften give et øget incitament til afgangning, da en væsentlig del af metanudledningerne fra griseproduktionen er knyttet til gødningshåndtering.

Det bør derfor overvejes, om fordelingen mellem kvæg- og grisegylle til biogas kan ændre sig frem mod 2030 og 2035, særligt i lyset af CO₂e-afgiften og de økonomiske incitamenter til at reducere udledninger fra gødningshåndtering.

Afgasset biomasse og klimaeffekten af flere biomassetyper

Biogas Danmark noterer, at DCE vurderer, at datagrundlaget for vurdering af udledningerne fra dybstrøelse og andre biomasser, som udrådnes i biogasanlæg, er utilstrækkeligt. Biogas Danmark har dog vedtaget en handlingsplan med henblik på at minimere restgaspotentialet i den afgassede biomasse og vurderer desuden, at VE-direktivet vil bidrage til, at biogasanlæggene har særligt fokus på at minimere restgaspotentialet.

Afsluttende bemærkninger

Biogas Danmark står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mads Wagner Dahl
5119 9763
mwda@biogas.dk